

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1270/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202702
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414202702.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. D., Ul. C. XXX/XX, zast. Advokátkou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi: Home Credit Slovakia, a. s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.944,90 €, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 18C/26/2014-67 zo dňa 01. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP), tak že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 116,50 €, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.944,90 €. Takýto návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom dňa 15.01.2007 zmluvu o úvere č. 3701073492, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 3.319,39 €. Navrhovateľ sa v tejto zmluve zaviazal vrátiť istinu úveru navýšenú o poplatok úveru v 72. mesačných splátkach po 86,20 €, čo predstavuje celkovú sumu 6.206,73 €. Podľa názoru navrhovateľa však predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a to údaj o úrokoch, príp. poplatkoch, ktorý je povinný spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť a preto na základe § 4 ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že navrhovateľ bol povinný vrátiť odporcovi len istinu poskytnutého úveru. Keďže navrhovateľ zaplatil v prospech odporcu sumu 5.264,29 €, pričom bol povinný vrátiť len sumu 3.319,39 € ako istinu poskytnutého úveru a navrhovateľ tak zaplatil viac o 1.944,90 € v dôsledku čoho sa odporca bezdôvodne obohatil o takúto sumu. Vzhľadom na tieto skutočnosti si navrhovateľ uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom pôvodne žiadal sumu 1.944,90 €.

Tunajší súd o tomto nároku rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor. V podanom odpore odporca uviedol, že podľa jeho názoru je návrh navrhovateľa neopodstatnený a predčasný pretože sa on bezdôvodne neobohatil, resp. nedošlo zo strany navrhovateľa k plneniu v zmysle, ktorého by sa odporca bezdôvodne obohatil. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal tú skutočnosť, že predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy nevyžadoval, aby takáto zmluva obsahovala ročnú úrokovú sadzbu a z tohto dôvodu nemožno považovať takýto poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň odporca vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku, pričom podľa jeho názoru je potrebné aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Odporca tiež uviedol, že predmetný úrok bol uvedený v úverovej zmluve, a to v úverových zmluvných podmienkach.

Navrhovateľ k podanému odporu uviedol, že podľa jeho názoru je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 2, nakoľko ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Tu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 89/2011 ako aj rozsudok Krajského súdu v Nitre 7Co 115/2012. Z týchto dôvodov považoval svoj nárok za odôvodnený a nepremlčaný nakoľko neuplynula 10-ročná premlčacia doba. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, tak podľa jeho názoru z §4 ods. 5 zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva nemožnosť požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o úvere. Keďže takáto predmetná úverová zmluva neobsahovala akýkoľvek údaj o úroku a poplatkoch, tak podľa jeho názoru neexistoval dôvod aby bol navrhovateľ povinný platiť odporcovi peňažnú čiastku nad rámec poskytnutej istiny úveru. Z tohto dôvodu tak došlo k bezdôvodnému obohateniu. V predmetnej úverovej zmluve absentujú akékoľvek informácie o úrokoch, úrokovej sadzbe, ako aj poplatkoch pričom takáto úverová zmluva obsahuje len informáciu o konečnej výške úveru, čo však nie je možné považovať za informáciu, údaj alebo či len zmienku o úroku, úrokovej sadzbe, či poplatkoch. Na pojednávaní zo dňa 04.07.2014 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa pridrižiava svojho návrhu, pričom podľa jeho názoru došlo k bezdôvodnému obohateniu o sumu 1.944,90 € nakoľko uzavretá zmluva o úvere neobsahovala potrebné náležitosti, ktoré vyžaduje zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu bola bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov a to s poukazom na § 4 ods. 5 takéhoto zákona. Navrhovateľ tiež uviedol, že podľa jeho názoru je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu na premlčanie a to vzhľadom na skutočnosť, že odporca uzatváral veľké množstvo zmlúv, ktoré uzatváral s rôznymi klientmi a mal podľa jeho názoru vedomosť o tom, že sa bezdôvodne obohacuje pretože mu takéto nedostatky vytýkali aj iné štátne orgány a upozorňovali ho, že jeho zmluvy nemajú potrebné náležitosti vyplývajúce z právneho poriadku. Zároveň poukázal tiež na skutočnosť, že ide o úverovú zmluvu a teda sa aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka nakoľko ide o absolútny obchod, a preto v prípade ak by súd neuznal, že je tam 10-ročná premlčacia doba, z dôvodu že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak je potrebné aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu. Poukazoval tiež na rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. Na pojednávaní zo dňa 4.7.2014 tiež požiadal navrhovateľ o zmenu návrhu, nakoľko si okrem uplatnenej istiny žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na začatie konania. Odporca na pojednávaní zo dňa 04.07.2014 uviedol, že nesúhlasí so zmenou návrhu, ktorým žiada rozšíriť tento návrh o priznané úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne, pretože nesúhlasí s celkovým návrhom na začatie konania. Zároveň požiadal odročiť pojednávanie nakoľko sa nestihol s písomnými podaniami navrhovateľa oboznámiť a žiadal o poskytnutie lehoty na preštudovanie takýchto písomných podaní. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 04.07.2014, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní pripustil v zmysle § 95 Osp zmenu návrhu navrhovateľa tak, že odporca je povinný zaplatiť sumu 1.944,90 € spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho dňa po doručení návrhu na začatie konania až do zaplatenia vrátane trov právneho zastúpenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na pojednávaní, ktoré bolo vytýčené na deň 01.08.2014 sa nedostavil navrhovateľ, ako aj právny zástupca navrhovateľa s tým, že navrhovateľ ako aj právny zástupca navrhovateľa súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Súd preto v zmysle §101 ods. 2 O.s.p. preto pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa. Odporca na pojednávaní poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru predmetná úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnymi predpismi, a to predovšetkým zákonom o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia takejto zmluvy. V kolónke 33. je uvedená ročná percentuálna miera vo výške 26,2 %, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch takúto náležitosť vyžadoval. Až od 01.01.2008 bola uložená povinnosť aby v zmluvách o spotrebiteľských úveroch bola uvedená úroková sadzba. Z týchto dôvodov tak vyplýva, že poskytnutý úver nie je bez úrokov a poplatkov. Poukázal tiež na kolónku 29. kde uvedená výška úveru vo výške 100.000,- Sk/3.319,39 € a kolónku 32. kde je uvedená konečná výška úveru v sume 186.984,- Sk/6.206,73 €. Z tohto dôvodu muselo byť podľa názoru odporcu navrhovateľovi zrejme, že má spolu s poskytnutým úverom zaplatiť aj úroky a to vo výške 86.984,- Sk/2887,34 €. Odporca nepožadoval žiadne iné poplatky. Odporca tiež vzniesol námietku premlčania pretože úverová zmluva bola uzavretá dňa 15.01.2007 a návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 10.03.2014, t. z. že takýto návrh bol podaný po uplynutí 3-ročnej všeobecnej premlčacej doby s tým, že uplynula tak subjektívna 2-ročná premlčacia doba v zmysle §107 Občianskeho zákonníka ako aj objektívna premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčacia doba sa podľa názoru odporcu vzťahuje na zaplatenie plnenia zo strany navrhovateľa pred termínom 10.04.2012, pričom odporca vychádza z predloženého splátkového kalendára. Z týchto dôvodov by tak navrhovateľ mal nárok len na sumu 264,67 €, nakoľko ide o platby uhradené zo strany navrhovateľa od 10.04.2012 až do súčasnosti v prospech odporcu. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, ktorú tvrdí navrhovateľ, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak podľa

názoru odporcu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Rozsudky, na ktoré poukazoval navrhovateľ vo svojich písomných podaniach sa podľa názoru odporcu týkajú iného typu úveru. Išlo o revolvingový úver alebo sa týkajú inej spoločnosti, ktorá bola účastníkom takéhoto konania. Podľa neho tiež nie je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to ustanovenia o premlčaní a všeobecnú 4-ročnú premlčaciu dobu, pretože išlo o vzťah medzi odporcom ako dodávateľom a navrhovateľom ako spotrebiteľom a teda je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka kde je všeobecná 3-ročná premlčacia doba a pre prípad bezdôvodného obohatenia 2-ročná subjektívna premlčacia doba a 3-ročná objektívna premlčacia doba.

Tunajší súd po oboznámení sa s úverovou zmluvou č. 3701073492, ktorú uzavrel navrhovateľ s odporcom dňa 15.01.2007; úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.; potvrdením o vykonaných úhradách zo strany navrhovateľa v prospech odporcu za obdobie od 16.04.2007 do 21.10.20123; priloženými rozsudkami všeobecných súdov Slovenskej republiky; ako aj ostatnými písomnými podaniami, zistil nasledovný skutkový stav veci: Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o úvere č. 3701073492 dňa 15.01.2007. Na základe takejto zmluvy o úvere bol poskytnutý navrhovateľovi úver vo výške 100.000,- Sk, t. j. 3.319,39 € s tým, že ten sa zaviazal vrátiť takýto úver v 72. mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky bola 2.597,- Sk/ 86,20 €. Konečná výška úveru bola 186.984,- Sk, čo predstavuje sumu 6.206,73 €. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 26,20 %. Z vykonaných úhrad zo strany navrhovateľa v prospech odporcu za obdobie od 16.04.2007 do 21.10.2013 vyplýva, že navrhovateľ vykonal úhrady v celkovej výške 5.264,29 €. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné, pričom žiaden z účastníkov konania nespochybňoval výšku ani dátum vykonanej úhrady, ktorá bola uvedená v rozpise platieb vyhotovených odporcom.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku,
- d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou,
- e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úslých výnosov ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahu,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe vyššie uvedených skutočností a po oboznámení sa so spisovým materiálom súd najprv skúmal či ide na strane navrhovateľa o spotrebiteľa a či sa na poskytnutý úver vzťahujú príslušné ustanovenia zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Súd po vykonanom dokazovaní a po vyjadrení sa účastníkov konania dospel k názoru, že v danom prípade ide o úver, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetným úverom boli dočasne poskytnuté peňažné prostriedky zo strany odporcu navrhovateľovi na základe zmluvy o úvere. Podľa takto uzavretej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd ďalej skúmal či navrhovateľ mal postavenie spotrebiteľa. Ako vyplýva z uzavretej zmluvy tak navrhovateľ je fyzická osoba, pričom úver jej nebol poskytovaný na výkon povolania, zamestnania alebo podnikateľskej činnosti a úverová zmluva má charakter formulárovej zmluvy, ktorá bola predtlačená s tým, že zamestnanec odporcu len dopĺňal údaje, ktoré mu uviedol navrhovateľ. Navrhovateľ tak nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť obsah takejto úverovej zmluvy. Súd vzhľadom na tieto skutočnosti považoval navrhovateľa za spotrebiteľa a úverová zmluva, ktorá bola uzavretá tak takúto zmluvu považoval za zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odporca nespochybňoval tú skutočnosť, že navrhovateľ má postavenie spotrebiteľa.

Súd ďalej preskúmal obsah uzavretej úverovej zmluvy, z ktorej vyplýva, že na základe takejto úverovej zmluvy bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 3.319,39 € s tým, že ten sa zaviazal takýto úver splácať v 72. mesačných splátkach po 86,20 € a celkovo tak mal zaplatiť sumu 6.206,73 €. Rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3.319,39 € a celkovou sumou, ktorú sa zaviazal zaplatiť navrhovateľ vo výške 6.206,73 € predstavuje konečnú výšku úveru a podľa odporcu ide o úrok. Zároveň súd zistil, že v rámci uzavretej úverovej zmluvy bola dojednaná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 26,20 %. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Tiež nebola medzi účastníkmi sporná tá skutočnosť, že navrhovateľ takýto úver reálne čerpal, bol mu poskytnutý s tým, že tento úver začal splácať od 16.04.2007 a do 21.10.2013, kedy bola posledná splátka zaplatená, zaplatil v prospech odporcu sumu 5.264,29 €. Spornou skutočnosťou medzi účastníkmi konania bolo to, či odporca mal nárok na úroky a odplatu za poskytnutý úver alebo nie. Tunajší súd po tom ako sa oboznámil s úverovou zmluvou zistil, že v čase uzavretia takejto úverovej zmluvy zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. vyžadoval určité zákonné náležitosti a to predovšetkým aby takáto zmluva mala písomnú formu, bola určená suma, počet, termín splátok, istiny, úroku a iných poplatkov, opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, meno a adresu spotrebiteľa, adresu predávajúceho u ktorého si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že ak nie je uvedená, tak spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnenie môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, ako aj výpočet nákladov. Ďalej vyžadoval aj oprávnenie spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, spôsob zániku záväzku zo zmluvy a právach spotrebiteľa podľa § 7. V prípade ak by nebola uvedená niektorá takáto náležitosť, tak zmluva o spotrebiteľskom úvere by bola platná za predpokladu, že bol

poskytnutý spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a ten ho začal čerpať s tým, že od spotrebiteľa nebolo možné požadovať úroky alebo poplatky, ktoré neboli uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ako vyplýva z § 502 Obchodného zákonníka, tak od okamihu poskytnutia finančných prostriedkov je dlžník povinný platiť úroky v dojednanej výške a pokiaľ nie sú dojednané, tak pri najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky. Z uvedeného tak vyplýva, že v prípade ak nebola dojednaná výška úrokov alebo úrokovej sadzby, tak je povinný dlžník platiť obvyklé úroky. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol platný a účinný v čase uzavretia zmluvy nevyplýva, že musela byť dojednaná výška úrokovej miery, naopak stačila aby bola dojednaná ročná percentuálna miera nákladov s tým, že ak chýbala takáto náležitosť zmluvy, tak takýto úver bol bezúročný a bez poplatkov. Z uzavretej zmluvy vyplýva jednoznačne, že odporca poskytol navrhovateľovi úver, ktorý však nebol bezodplatný ale bol poskytnutý za určitú odplatu a to už len z toho dôvodu, že výška úveru bola dojednaná vo výške 3.319,39 € a navrhovateľ sa zaviazal vrátiť sumu 6.206,73 €. Z uvedeného tak vyplýva, že takúto odplatu možno považovať za dojednanie úrokov. Úrok musí byť určený tak, aby bolo možné určiť jeho výšku a to napríklad úrokovou sadzbou prípadne nie je vylúčené, aby bol určený iným spôsobom. Z tohto vyplýva, že medzi účastníkmi konania bola dojednaná výška úrokov za určité obdobie, a to 72. mesiacov. Súd následne skúmal či dojednaná výška odplaty vo výške 2.887,34 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a celkovou výškou, ktorú bol povinný zaplatiť navrhovateľ je primeraná. Ročná odplata, ktorú bol povinný zaplatiť navrhovateľ za poskytnutý úver predstavuje sumu 481,22 € s tým, že takáto ročná odplata vo vzťahu k istine úveru, ktorá bola poskytnutá, predstavuje úrokovú sadzbu vo výške 14,49 % ročne, čo podľa názoru súdu nemožno považovať za neprímerane vysokú sadzbu. Z týchto dôvodov, keďže zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžadoval tak Obchodný zákonník ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy s tým, že z nej jednoznačne bolo zrejmé, že navrhovateľ sa zaviazal na zaplatenie nielen poskytnutej istiny úveru, ale aj odplaty za poskytnutý úver vo forme úroku, ktorého výška nie je zrejme neprímeraná, súd zamietol návrh navrhovateľa, pretože nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pretože odporca mal úspech v celom rozsahu, a preto mu súd priznal náhradu trov konania s tým, že ten si v lehote 3 pracovných dní do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej trovy konania nevyčísliť a ani ich nešpecifikoval. Preto mu súd priznal náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisového materiálu, pričom odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podaný odpor vo výške 116,50 €. Žiadne iné trovy konania zo spisového materiálu nevyplývali, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.“

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Dôvodmi odvolania sú podľa navrhovateľa ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d/ OSP, v zmysle ktorého súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, v zmysle ktorých rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu ďalej uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávne právnemu posúdeniu veci, pričom dospel podľa navrhovateľa k nesprávne záveru, pretože 1/ úverová zmluva jednoznačne a preukázateľne neobsahuje úroky a poplatky, 2/ úverová zmluva nečlení splátky na istinu, úroky a iné poplatky. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v texte aj Zákon o spotrebiteľských úveroch), konkrétne na znenie uvedeného zákona platné a účinné v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, kde tento zákon v § 4 ods. 5 ustanovuje, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve úroky a poplatky, ktorých zaplatenie od spotrebiteľa žiada, pričom uvedenie úrokov a poplatkov znamená uvedenie výšky úrokov a poplatkov. Vzhľadom na obsah úverovej zmluvy je podľa navrhovateľa zrejmé, že tvrdenia odporcu, ako aj závery súdu prvého stupňa o tom, že úverová zmluva obsahuje údaje o úrokoch a poplatkoch sú nesprávne. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v prvom rade je potrebné vysporiadať sa so samotným pojmom úrok. Všeobecne a zjednodušene možno uviesť, že úrok je vopred stanovená cena za poskytnutie peňažných prostriedkov na vopred dohodnuté obdobie, teda ide o peňažnú odmenu, ktorú platí dlžník veriteľovi za požičanie peňazí. Nahliadnutím do úverovej zmluvy je zrejmé, že táto v bode 1 až 3 obsahuje evidenčné údaje zmluvy, v bode 4 až 27 obsahuje

identifikačné a ďalšie údaje týkajúce sa navrhovateľa, v bode 28 až 35 obsahuje údaje o maximálnej výške úveru, o výške úveru, počte a výške splátok úveru, konečnej výške úveru, výške RPMN, termíne a spôsobe úhrady splátok, v bode 36 až 37 obsahuje údaje o spôsobe výplaty úveru, avšak žiadne z uvedených ustanovení úverovej zmluvy neobsahuje údaj o úroku, ani údaj o odmene, ktorú je povinný spotrebiteľ - navrhovateľ zaplatiť veriteľovi - odporcovi. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že z uzavretej zmluvy vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľovi úver, ktorý nebol bezodplatný alebo bol poskytnutý za určitú odplatu a to už len z toho dôvodu, že úver bol dojednaný vo výške 3 319,39 € a navrhovateľ sa zaviazal odporcovi vrátiť sumu vo výške 6 206,73 €, tak navrhovateľ má za to, že takéto určenie odplaty za poskytnutie úveru nie je postačujúce. Konečná výška úveru môže okrem istiny a úroku obsahovať taktiež poplatky, poisťné a iné plnenia, ktoré je spotrebiteľ povinný veriteľovi zaplatiť a teda bez podrobného preskúmania úverovej zmluvy, úverových podmienok a ďalších dokumentov nie je spotrebiteľ reálne schopný určiť reálnu výšku úroku, resp. odmeny za poskytnutie úveru. Zákon je v tomto prípade jednoznačný a striktný, keď uvádza, že veriteľ nemôže požadovať úroky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve. Uvedenie úrokov a vyvodenie úrokov z údajov zmluvy je potrebné striktno odlišovať. Zákon jednoznačne vyžaduje uvedenie úrokov, nie ich možný výpočet na základe ďalších údajov uvedených v úverovej zmluve. V danom prípade je podľa navrhovateľa nevyhnutné nájsť odpoveď na otázku či je v zmluve nezameniteľne a jednoznačne uvedená výška odmeny/úroku za poskytnutie úveru. Odpoveď na túto otázku je z obsahu predmetnej úverovej zmluvy zrejma a to Nie, pretože údaj o výške úrokovej sadzby v úverovej zmluve absentuje. Zdôraznil, že občianske právo je založené na prísnej formálnosti právnych úkonov, ktorá bola ešte viac zdôraznená legislatívou prijatou v rámci záväzkov vyplývajúcich z pristúpenia SR do EÚ v oblasti spotrebiteľského práva a z potreby presnej a jednoznačnej informovanosti spotrebiteľa vo vzťahu k silnejšej zmluvnej strane - podnikateľovi. Uvedený cieľ sledovalo aj príslušné ustanovenie (§ 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch). V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že ak zákon výslovne ukladá takýmto spôsobom povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere úroky a poplatky, neznamená to, že stačí ak si ich spotrebiteľ sám vypočíta. Zákon nevyžaduje vypočítateľnosť úrokov a poplatkov, ale ich presné uvedenie v zmluve. Sám súd tým, že pracoval pri svojom rozhodovaní s hypoteticko a teoreticko právnymi pojmami podľa navrhovateľa potvrdil, že údaj o úroku a poplatku v zmluve uvedený nie je. Rovnaký názor o povinnosti presne a jednoznačne uvádzať v zmluve náležitosti vyžadované zákonom deklaroval aj Krajský súd v Trnave, ktorý v rozhodnutí vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/124/2012 uviedol, že „odvolací súd má naopak za to, že pokiaľ zákon ako výslovnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, tak jednoznačne tento údaj v zmluve musí byť uvedený, nie je prípustné, aby účastník zmluvy sa k tomuto údaju dopracovával výkladom a výpočtom. Ak takýto údaj v zmluve jednoznačne uvedený dátumom sa nenachádza, tak treba považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, takže súd prvého stupňa správne skonštatoval, že uvedená zmluva je bezúročná a bezpoplatková“. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v prípade, ak by odvolací súd mal akúkoľvek pochybnosť o uvedení údaju o úroku z úveru v predmetnej zmluve, tak navrhovateľ poukazuje na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pokiaľ ide o absenciu ďalšej náležitosti zmluvy a to neuvedenie spôsobu započítania jednotlivých splátok úveru na istinu a úroky, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, ani samotnú výšku úroku, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ako aj neuvedenie výšky úroku nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle odseku 5 citovaného ustanovenia veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 01. 08. 2014 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie; zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 89,37 €.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa odporca v podaní zo dňa 08. 10. 2014 písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že konajúci súd sa nevysporiadal s argumentmi navrhovateľa, prípadne že sa s nimi vysporiadal absolútne nedostatočne a nesprávne. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že je presvedčený, že úverová zmluva č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom a platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. K ustanoveniu § 4 ods. 2 citovaného zákona odporca v odvolaní uviedol, že v zmysle právnej teórie, ide o demonštratívny výpočet obsahových náležitostí úverovej zmluvy a nie o taxatívny výpočet, ako sa snaží navrhovateľ

presvedčiť odvolací súd. Demonštratívny výpočet (neúplný, príkladný) znamená, že možno prihliadať aj na iné podmienky alebo skutočnosti, než tie, ktoré sú uvedené v právnom predpise. Demonštratívny výpočet teda neobsahuje presné vymedzenie určitých skutočností, ale ukladá ich len príkladmo a je možné sa od nich odchyliť. Poskytnutý úver na základe predmetnej úverovej zmluvy by bolo možné podľa odporcu považovať za bezúročný a bez poplatkov iba v tom prípade, ak by v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch úverová zmluva neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý umožňuje dlžníkovi ako spotrebiteľovi posúdiť a porovnať výšku odplaty s ostatnými bankovými a nebankovými subjektmi. Predmetná úverová zmluva však uvedenú podstatnú náležitosť zmluvy - údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov obsahuje a to v bode 33. „RPMN 26,02%“. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej poukázal na to, že povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku úroku v podobe ročnej úrokovej sadzby podľa § 4 zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch platí až od 01. 01. 2008. Úverová zmluva č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 obsahovala dohodnutý úrok, odplatu za poskytnutý úver, čo vyplýva z bodu 29 úverovej zmluvy „Výška úveru“, z ktorého bolo už pri uzavretí úverovej zmluvy zrejmé, že navrhovateľ si od odporcu požičiava sumu 3 319,39 €, ktorú sa zaväzuje splátiť v 72 mesačných splátkach po 86,20 € a teda spolu s úrokom uhradí odporcovi sumu 6 206,73 € uvedenú v bode 32. zmluvy označenom ako „Konečná výška úveru“. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že pokiaľ sa navrhovateľ snaží navodiť v odvolaní dojem, že odporca požaduje skryté poplatky a poistenie za poskytnutie úveru, tak skutočnosť je taká, že úverová zmluva neobsahuje údaj o poplatku, pretože odporca za poskytnutie úveru a ani počas trvania záväzkového vzťahu od navrhovateľa nepožadoval poplatky. Odporca nepodmieňoval poskytnutie úveru uzatvorením zmluvy o poistení a ani neuzatvoril s navrhovateľom zmluvu o poistení, preto na základe uzatvorenej úverovej zmluvy nepožadoval od navrhovateľa žiadne poistné. Z údajov uvedených na lícnej strane úverovej zmluvy č. 3701073492 je podľa odporcu preukázané, že úverová zmluva obsahuje dojednanie o úroku, pričom odporca nepožadoval od navrhovateľa iný úrok, či skrytý úrok ako ten, ktorý je uvedený na lícnej strane úverovej zmluvy, tak ako to vyžadovalo ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa odporca uviedol, že vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom je zrejmé, že výška odplaty za poskytnutý úver v prepočte na ročnú úrokovú sadzbu 14,9% bola primeraná a nepresahovala obvykle požadovanú odplatu za poskytnutý úver bankovými subjektmi, pričom je nutné uviesť, že odporca nie je bankový subjekt, ktorý si za nemalé úroky požičiava finančné prostriedky od obchodných bánk, za účelom vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Pre porovnanie výšky požadovanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve s úrokovými sadzbami pri úveroch poskytovaných obchodnými bankami, je podľa odporcu potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že niektoré obchodné banky mohli poskytovať úvery za nižšiu úrokovú sadzbu, ale výšku odplaty zvyšovali o rôzne poplatky za poskytnutie úveru, ktoré odporca v predmetnom záväzkovom vzťahu od navrhovateľa nepožadoval. V závere odvolania odporca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

Krajský súd ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd posúdil Úverovú zmluvu č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú príslušné ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu predmetnej zmluvy okresný súd zistil, že na základe tejto úverovej zmluvy bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 3 319,39 € s tým že navrhovateľ sa zaviazal takto poskytnutý úver odporcovi splácať v 72 mesačných splátkach po 86,20 € a teda celkovo mal navrhovateľ titulom poskytnutého úveru vrátiť odporcovi sumu 6 206,73 €. Rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3 319,39 € a sumou, na úhradu ktorej sa navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi zaviazal (6 206,73 €) predstavuje podľa názoru okresného súdu úrok z úveru (odplatu za poskytnutie úveru), čo podľa okresného súdu vyplýva už zo samotného faktu, že úver bol dojednaný vo výške 3 319,39 € a navrhovateľ sa zaviazal vrátiť odporcovi sumu vo výške 6 206,73 €. V nadväznosti na uvedené okresný súd skúmal, či je dojednaná odplata za poskytnutie úveru v sume 2 887,34 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 6 206,73 € a sumou 3 319,39 € primeraná. Konštatoval, že odplata za poskytnutie úveru (pri jej celkovej sume 2 887,34 €) predstavuje ročne sumu 481,22 €, pričom takto určená ročná odplata za poskytnutie úveru predstavuje

vo vzťahu k istine úrokovú sadzbu vo výške 14,49 % ročne, čo podľa názoru okresného súdu nemožno považovať za neprimerane vysokú úrokovú sadzbu. Na základe uvedených záverov, dospel okresný súd k názoru, že Zmluva o úvere č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, ktoré v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadoval tak Obchodný zákonník ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), pričom podľa názoru okresného súdu z obsahu zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ sa v zmysle uvedenej zmluvy zaviazal odporcovi uhradiť nielen poskytnutú istinu úveru ale aj odplatu za poskytnutie úveru vo forme úroku, ktorého výška nie je neprimeraná, preto návrh navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia konštatujúc, že na strane odporcu nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, zamietol.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na líčnej strane Zmluvy o úvere č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 sa nenachádza údaj o tom, že by sa zmluvné strany dohodli na úroku/odplate za poskytnutie úveru ani údaj o výške tohto úroku. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na správnu argumentáciu navrhovateľa uvedenú v odvolaní, že „uvedenie úrokov a vyvodenie úrokov z údajov zmluvy je potrebné striktné rozlišovať. Zákon vyžaduje uvedenie úrokov, nie ich možný výpočet na základe ďalších údajov uvedených v úverovej zmluve.“

Podľa ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy: „od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere“. Z uvedeného je zrejmé, že aj keď do § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007 nebola začlenená požiadavka uvedenia ročnej úrokovej sadzby v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zákonodarca riešil absenciu výslovného dojednania o úrokoch a poplatkoch v zmluve v citovanom ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007 a to vo svojej podstate s rovnakými dôsledkami ako pri neskoršej právnej úprave uskutočnenej zákonom č. 568/2007 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 258/2001 Z. z. s účinkami od 01. 01. 2008 tak, že ako jednu z podstatných obsahových náležitostí zmluvy zákon pod písm. h) § 4 ods. 2 vyžadoval údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ktorý keď v zmluve absentuje, tak sa úver poskytnutý na základe takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 3 považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo sú rovnaké dôsledky ako keď veriteľ v zmysle ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007 nemôže úroky a poplatky, ktoré nie sú dohodnuté v zmluve od spotrebiteľa požadovať. Argument odporcu uvedený vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, že zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverov zmluvy (t. j. v znení účinnom do 31. 12. 2007) nevyžadoval, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol ako podstatná obsahová náležitosť zmluvy uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe, má síce svoje opodstatnenie v tom, že požiadavka uvedenia údaju o ročnej úrokovej sadzbe v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je začlenená do § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007, ale odporca v rámci svojej argumentácie opomenul skutočnosť, že pokiaľ úroky a poplatky neboli uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, tak veriteľ ich od spotrebiteľa nebol v zmysle ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy oprávnený požadovať. Odporca v zmysle uvedeného ustanovenia teda nemal právo požadovať od navrhovateľa, aby mu titulom poskytnutého úveru vrátil nad rámec istiny úveru vo výške 3 319,39 € ešte sumu 2 887,34 €, ktorá nebola v zmluve žiadnym spôsobom z hľadiska úroku/odplaty za poskytnutie úveru identifikovaná. Pokiaľ bol teda navrhovateľovi poskytnutý zo strany odporcu úver vo výške 3 319,39 € a navrhovateľ vrátil titulom poskytnutého úveru odporcovi celkom sumu 5 264,29 €, pričom v Zmluve č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 nie je uvedený (a teda ani dohodnutý) úrok/odplata za poskytnutie úveru, tak úvaha okresného súdu o tom, že rozdiel medzi sumou 5 264,29 € a sumou 3 319,39 € predstavuje úrok/odplatu za poskytnutie úveru, ktorý v percentuálnom vyjadrení 14,9 % ročne (ku ktorému došiel okresný súd vlastným výpočtom) nie je neprimeraný, nie je správna a z tejto úvahy vyplývajúci záver o tom, že na strane odporcu nevzniklo bezdôvodné obohatenie je predčasný a teda rovnako nesprávny.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu podľa ods. 2 citovaného ustanovenia na ďalšie konanie. Okresný súd v rámci ďalšieho konania v zmysle vyššie uvedených skutočností týkajúcich sa posúdenia obsahových náležitostí Zmluvy o úvere č. 3701073492 zo dňa 15. 01. 2007 nanovo posúdi, či na strane odporcu vzniklo vo vzťahu k navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie v uplatňovanej výške 1 944,90 € a opätovne o návrhu navrhovateľa rozhodne, pričom v novom rozhodnutí o veci samej rozhodne podľa ust. § 224 ods. 3 OSP aj o trovách odvolacieho konania. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že

pre záver o tom, že odporcovi nevznikol nárok požadovať od navrhovateľa úroky/odplatu za poskytnutie úveru je podstatný fakt, že úroky za poskytnutie úveru v predmetnej úverovej zmluve výslovne dojednané neboli, preto sa odvolací súd s ostatnými odvolacími námietkami navrhovateľa nezaoberal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.